

Thomas Lindemann Heinrich Sibrand

Ex decreto & auctoritate Amplissimi Et Celeberrimi, Venerandae Facultatis Iuridicae, Senatus in inclyta Academia Rostochiana Pro consequendis in utroq[ue] lure privilegiis & honoribus Doctoralibus Sub Praesidio ... Thomae Lindemanni I.U.D. ... Disputationem Inauguralem Utilissimam Reconventionis Materiam Exhibentem. Publicae Censurae subiicit 15. April. Henricus Sibrandt Rost.

Rostochi[i]: Pedanus, [ca. 1630]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn726768103>

Druck Freier Zugang

Vertragswesen

Vert.
Lindemann - Librandt
1630.

/c

11
12
DIVINI NUMINIS GRATIA

Ex decreto & auctoritate

AMPLISSIMI ET CELEBERRIMI,
Veneranda Facultatis Juridica, Senatus inin-
clyta Academia Rostochiana

Pro consequendis in utroq; Ju-
re privilegiis & honoribus Do-
ctoralibus.

SUB PRÆSIDIO

Viri Amplissimi Spectabilis & Consultissimi,

Dn. THOMÆ LINDEMANNI
J. U. D. & Professoris hujus Academiæ
Celeberrimi, Facultatis Juridicæ DECANI,
fautoris & promotoris sui colendi

DISPUTATIONEM INAUGURALEM

UTILISSIMAM RE-
CONVENTIONIS MATE-
RIAM EXHIBENTEM.

Publicæ Censuræ subjicit 15. April.

HENRICUS SIBRANDT Rost.

ROSTOCHI

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.

1670. (Hut.)

IN NOMINE INDIVIDUÆ TRINITATIS

Disputatio Juridica
DE
RECONVENTIONE
THESIS I.

Um illa quæ apprime neces-
saria, juxta & utilia, inque foro ac ju-
dicijs frequentissima sunt, propter sui
ipsius præstantiam, haud negligenda,
sed secundum *ICtum Paulum in l. legavi*
25. ff. de liber. legat. plenius attingenda,
& exemplo Ulpiani in *l. hac clausula*
1. juncto S. 1. ff. de suspect. tutor. exactius
indaganda; Ideò opere pretium me fa-
cturum existimavi, si hanc RECONVENTIONIS materiam, ut-
pote summè practicabilem *Alex. Trentacinq. lib. 2. Variar. Resol.*
1. n. 1. Theoph. Gisb. tract. de Reconu. cap. 1. num. 6. Proindeque Ad-
vocatis causarumque patronis perquam necessariam *Salicet. in*
Auth: & consequenter C. de sentent. & interloc. disputationis inau-
guralis loco proponerem. Quod ut eò felicius à me fiat, exemplo
Sacratissimi nostri Imperatoris Iustiniani in *l. 1. C. de offic. Presf.*
Præt. Afr. l. 1. C. de V. J. & Princ. Constit. Deo auctore de concept. ff.
merito ab invocatione numinis Divini, Disputationem ordior,
eandemque Divinæ Majestati dico confsecroque. Tu itaque summe
Iehovah. Da facilem cursum & cæptis annue votis.

2. Sicuti autem in universâ juris nostri prudentia rerum
potior, aut verborum semper prior habetur ratio; *Arg. l. Juri 1. ff.*
de Just. & Jur. l. 2. re est 1 ff. de Reb. Cred. Ita etiam præmissâ no-
minis RECONVENTIONIS explicatione, demum ad rei defini-

A 2

tionem

Etym.

tionem devenio. Dicta est autem à Re, id est, iterum vel vicissim, & conveniendo. Quemadmodum enim actor dicitur Reum convenire. *l. si actor 29. ff. de procur. l. si homo 45. ff. de Rei Vind. l. Cum quis 1. ff. Rem Ratam hab. l. Cum notissimi 7. §. Quamobrem 1. C. de Praeser. 30. vel 40. Annot. l. plane 3. ff. famil. Erisc.* Ita reus coram eodem Iudice actorem vicissim conveniens & pullans, eundem reconvenire dicitur à Cælest. Papa in *Cap. Prudentiam 2. ext. de Mut. Petit. Cap. super spoliatione fin. X de Ord. Cognit. Cap. Dispendia 3. vers. Rew. de Rescript. in 6.* Unde etiam mutua petitionis nomen Reconventioni impositum esse citra crimen falsi asseverari posse non dubito per *Rubr. & tot. tit. X. de Mut. Petit. Theoph. Gifsb. d. tr. cap. 2. in princ.*

3. Præviâ itaque & præmissâ nominis explicatione, merito cura formandæ atque concinnandæ definitionis animum subit; siquidem ea Interpretes valde torfit, uti ex varijs variorum Authorum definitionibus videre licet. Ex quibus tamen hæc potissimum mihi arridet: Quâ definitur, Mutua Rei conventi, coram eodem Iudice, adversus Actorem, durante conventionis Iudicio, instituta actio.

4. Generis itaque vices in hac definitione subit Mutua actio, idque merito; tum ut intelligatur, reconventionem non competere nisi præcesserit conventio, seu actio quædam: *textus est in l. consensisse 2. §. item si 5. l. qui non cogitur 22. ff. de Judic. l. cum Papinianus 14. C. de sentent. & interloc. Cap. Dispendia 3. de Rescript. in 6. Rubr. & tot. tit. X. de Mut. Petit.* Tum ut pernoscatur, reconventionem propriè à Reo convento, non in modum exceptionis, sed in forma actionis, esse proponendam. Nomine enim actionis, quod Reconventioni in præcit textib. attribuitur, non venit exceptio *l. verbum 8. ff. de V. S.* Et insuper expressum habemus textum in *cap. cum dilectus 2. X. de ord. cognit.* In quo Innocent. Papa, distinguendum esse monet. utrum in modum actionis, an verò in formâ exceptionis proposita sit à Reo questio.

5. Atque hinc patet, quid sentiendum atque statuendum sit, de quæstione illâ inter Dd. valde agitatâ: An Reconventio actioni, an verò Exceptioni sit annumeranda? *Theoph. Gifsb. d. l. cap. 4. num. 8. Diss. Joh. Petr. Malign. in tract. suo de Reconvention. Quest. 8.*

① *Einmal eines Sachvertrags vor demselben Richter, gegen einen Laten bei bestehendem Vertragsverhältnis, durchgeführte Handlung*

6. Sequitur ordine in definitione, quod sit Rei Conventio actio. Quo ipso redarguitur error *Accursij in l. consensisse 2. §. item si 5. v. sed & si agant in verb. compelluntur lit. D. ff. de Judic. & l. Non distinguemus 32. §. item si 9. in fin. in verb. defendat l. M ff. de Recept. qui Arbitr. statuentis, Actorem reo litem moventem, ab omnibus aliis coram illo iudice, etiam incompetente, reconveniri posse. Cum non solum nominis Etymon repugnet, sed insuper omnes textus de Reconventione loquentes, praesertim v. Rubr. & tot. tit. ext. de Mut. Petit. Nov. 96. cap. 2. & ex illa desumpta Auth. & consequenter v. si vicissim C. de sentent. & interloc. Contrarium evincant. Apparet insuper, ex praedictis definitionis verbis, Reconventionis Reconventionem non dari, id est, Actorem à Reo Reconventum, eundem reconvenire non posse *Specul. lib. 2. partic. 1. tit. de Reconvent. §. Nunc dicamus 2. num. fin.* ne immortalitate atque infinitate lites implicentur. *Contra text. cap. cum in multis 2. de Rescript. in 6.**

7. Additur denique in definitione coram eodem iudice. Ut intelligatur praecipua Reconventionis differentia, quā à ceteris judiciis discernitur, in quibus regulariter sequitur actor forum rei *l. Actor fin. C. ubi in rem Ali. Exerc. deb. l. juris 2. C. de Jurisd. Cap. si Clericus 5. ext. de for. compet.* Idque in hac Reconventionis materiā ita specialiter receptum, ne litigantes se ad diversos trahendo iudices, lites ac molestias faciant immortales, ac inde miserabile quid ac ridiculum eveniat. *Uti inquit Imper. Justin. in Nov. 96. cap. 2. in princ.* Nam sane cuius in agendo quis observat arbitrium eundem & contra se habere iudicem non dedignabitur *l. cum papinianus 14. cum Auth. Et consequenter C. de sentent. & interloc.* ne calumniosae voluntati adversarii fenestra aperiatur, optioque relinquatur, num apud eundem iudicem litigare debeam & possim. *l. si idem 11. §. sed & si 1. ff. de Jurisd. add. l. qui non 22. ff. de Judic. cap. Dissendia 3. de Rescript. in 6.* Reliqua Definitionis verba in sequi cum Deo ulterius attingam.

8. Enodatā hactenus Definitione, secundum legem methodi, divisio Reconventionis examinanda venit: quae & ipsa non ab omnibus una eademque traditur *Baldus enim in d. Auth. & consequenter C. de sentent. & interloc. num. 21. Marian. Socin. de Mut. Petit. Artic. 2. Iob. Petr. Molign. d. tr. Quaest. 2.* Quadrimembrem Re Conventionis faciunt divisionem; Ut alia sit de Civili ad Civi-

tem, de Criminali ad Criminalem, de Civili ad Criminalem, & de Criminali ad Civilem: quæ tamen si penitus examinetur, potius ad varios modos reconventionis, quam ad veram ejusdem divisionem referenda erit. Quamvis parum interesse putem si quis exemplo actionis, reconventionem dividere voluerit in Criminalem & Civilem.

9. Magis verò naturæ reconventionis conveniens illa videtur. Dd. distinctio, quæ reconventionem in propriam & impropriam dispecunt: Propria illis dicitur quæ ante vel statim post litis contestationem parili & simultaneo processu instituitur continuatur & finitur *Clement. sepe §. verum in verb. Exordio de V. S.* quod quomodo fiat sequentia indicabunt. Impropriam illam dicunt, quæ quovis tempore, durante tamen conventionis judicio instituitur, finitque in primis actionum temporalium præscriptionem, & causam reconventionis judici aliàs incompetenti competenter insinuat *Cap. dispendia 2. vers. Reus in verb. durante judicio de Rescript. in 6. Specul. de Reconvent. §. sequitur 3.* Si quis tamen subtili disputandi ratione, contra quam multa in jure Civili recepta esse docet *ICtus Julianus in l. ita vulneratus 51. §. Estimatio 2. vers. Multa ff. ad L. Aquil.* contrarium adstruere voluerit me plane contrarium non habebit veram enim puto *Specul. d. l. & Theoph. Gifib. d. tr. cap. 19. num. 8.* sententiam statuentium Reconventionem etiam post litis contestationem interpositam, veram esse reconventionem, simultaneo tamen processu eam expediri minime posse *Rob. Marant. in spec. Aur. Part. 4. Distinct. 6. num. 6.*

10. Illud autem absq; dubio à jure alienum est, dum *Wesemb. in Paratit. de compensat. num. 9. secutus Bald. in l. si constat C. de compensat. & Alex. conf. 119. vol. 2.* Compensationem speciem quandam Reconventionis asserit. Quia Reconventio venit nomine actionis, uti *supr. ib. 4. satis demonstratum per cap. cum Dilectus 2. ext. de ordin. cognit.* Cōpensatio vero exceptioni annumeratur *l. in exceptionibus 19. §. idem 3. junct. §. §. præced. ff. de probat. arg. l. exceptio 22. ff. de excepte.* Accedit quod reconventio sit rei litigiosa, & propter dubiū litis eventū incertæ & illiquidæ compensatio verò sit rei nō nisi liquidæ *l. compensationes fin. C. de compensat. l. si debeas 22. ff. eod.* Liquidū n. ad illiquidū nulla est cōpensatio. Unde is qui compensat debitū fatetur, quia compensatio nihil aliud est quam crediti & debiti inter se usq; ad concurrentē summā contributio *l. compensatio*

clio 1. d. t. l. si constat 4. C. eod. l. Titia 34. S. qui invita 5. ff. de legat. 2. At is qui reconventionem utitur minimè fatetur se debere arg. l. non videtur 33. ff. de Judic.

11. Postquam jam de Definitione ac divisione Reconventionis pro instituti mei ratione satis superque actum sit, restat ut de partibus hujus judicii reconventionalis paucis agam. Quod ut eo felicius fiat, primo de personis judicium hoc constituentibus Deinde de Rebus seu causis in Judicium Reconventionis deducendis, & denique de modo procedendi, seu processu hujus judicii nonnulla breviter subjiciam.

12. Tralatitium est, in omni judicio, ad ejus constitutionem, tres requiri personas principales, judicem videlicet, Actorem, & Reum (Nam de minus principalibus personis, tam ex parte judicis, quales sunt assessores, Judicii Secretarii scribæ vel Actuarii item Apparitores, quam ex parte litigantium, quales sunt Advocati Procuratores assistentes & testes, intervenientibus hic sermo non est) Et hoc quidem indubitati juris est, eundem esse judicem Reconventionis qui est conventionis. l. Qui non cogitur 12. ff. de Judic. l. cum Papinianus 14. cum Auth. Et consequenter C. de sentent. & inter loc. cap. Dissendia 3. S. Reus quoq; in verb. apud eosdem Judices de rescript. in 6. Quod præter citatos textus & ipsū verbi Reconventionis seu mutue petitionis Etymon indicat uti sup. ibi 2. demonstratum. Imò summum commodum tam in judicem quam in litigantes redundans, suadet coram eodem judice Reconventionem instituendam esse, cum nulli prorsus audientia præbenda sit, qui causæ continentiam dividit, & ex beneficii prærogativa, id quod in uno eodemque judicio poterat terminari, apud diversos judices voluerit ventilare, poenaeque insuper ex sententiâ Judicis immineat ei, qui contra hanc supplicaverit sanctionem, inquit Imper. Constantinus in l. Nulli 10. C. de Judic.

13. Unde tam ex parte actoris receptum, ne illum cujus in agendo observavit arbitrium & contra se habere judicem dedignetur d. l. cum Papinianus 14. C. de sentent. & Interloc. Quam ex parte Rei saluberrime constitutum ab Imper. Justin. Nov. 96. cap. 2. S. sancimus 1. vers. si itaq; tacuerit ne judicio conventionis durante, licentia sit ei adversarium suum ad alium trahere judicem. Necesse.

cessitate ei imposita sustinendi terminum litis ab actore sibi illata.

14. Et hoc procedit tam in iudice ordinario, cognitionem & jurisdictionem vel à populo, vel à principale, vel à Lege, vel vi præscriptionis, vel consuetudinis ordinarium habente, ac ita propriam quasi jurisdictionem exercente *l. More. §. cum l. Et quia sequ. ff. de jurisd. l. cum prætor 12. l. Qui neg. §. 1. ff. de judic.* Idque minus dubij habet propter textus valde evidentes *l. si idem 11. §. sed & si 1. ff. de jurisd. l. Qui non cogitur 22. ff. de judic. l. cum Papinianus 14. C. de sentent. & interloc. Nov. 96. cap. 2.*

15. Quam in iudice Delegato mandatam sibi jurisdictionem, nomine ejus qui jurisdictioni præest & ita non proprio jure sed alterius Beneficio exercente *tot. tit. ff. de offic. ejus cui Mandat. est Jurisd. Iob. Petr. Molig. d. tr. Quæst. 24.* Tum quod Reconventio apud quemlibet judicem coram quo fit conventio Principalis Regulariter instituitur à *cap. 1. & 2. ext. de Mut. petit. specul. de Reconvent. §. Fieri 1. n. 1. Marant. de petit. 4. dist. 6n. 13.* Et actio principalis coram Delegato ventilari possit *per tot. tit. ff. de offic. ejus cui mand. est Jurisd.* Tum quod quæstio hæc quoad litteram decisa in *cap. ex literis 1. in verb. à sede Apostolicâ delegatis ext. de Mut. petit.*

16. Nec interest an solus actor illum elegerit, cum propriæ voluntati & placito, quo in prorogationem jurisdictionis consensit, contravenire iniquum sit. *l. Hoc edicto 1. ff. de constit. pecun. l. Hujus 1. ff. de Pactis cum simil. textib.* An verò communi tam Actoris quam Rei consensu impetratus sit, stringit enim ratio sæpe alleg. *l. cum Papinianus 14. C. de sentent. & interloc.* Quod cuius in agendo observavit arbitrium, eum & contra se habere judicem dedignari minimè possit. *Dis. Marant. d. l. n. 13. vers. Quod intellige & alij plures ab illo alleg. vide omnino Theoph. Gifib. d. l. cap. 25. per tot. apud quem sylvam contrariorum argumentorum probe subluatam invenies.*

17. Cum porro Arbitri nonnunquam nomine judicum veniant *l. si minor 34. §. Minores 1. ff. de Minor. l. Qui neg. §. 1. ff. de judic. l. Ex consensu 23. ff. de Appellat.* Non inconvenienter hic quæritur. An etiam coram Arbitris Reconventio institui possit? Et nota est, vulgata illa & recepta Dd distinctio: Inter Arbitros aris ex legis vel statuti necessitate, à Magistratu, ad dirimendas omnes

omnes litigantium controverſias, datos. *l. arbitrio 9. ff. qui ſatid. cog. l. cum ſpecialis ſin. ibiq. Goth. lit. A. C. de Iudic. l. Arbitrum 43. ff. Fam. Erciſc.* Et Arbitros compromiſſarios, quibus ſaltem ex compromiſſo partium, controverſias arbitrio ſuo decidendi, poteſtas conceſſa eſt. *l. rem. non novam 14. C. de Judic. tot. tit. ff. qui arbitr. Recep. ibiq. DD.* Coram illis, quin Reconventio inſtitui poſſit, dubium ferè nullum eſt; Quia ejusmodi arbiter, & Iudex Ordinarius, æquiparantur in *l. Arbitrio 9. ff. qui ſatid. cog.* Proindeq; recte coram eo ſicuti coram Magiſtratu ordinario reconventio inſtituitur: facit ratio *d. l. Cum Papinianus 14. C. de ſentent. & interloc.* Et hanc ſententiam veluti veram amplectuntur *Marant. d. l. num. 20. & Iob. Petr. Moliſn. d. tr. Quæſt. 23. Alex. Trentacingu. d. l. num. 52.*

18. Coram Arbitro verò compromiſſario, reconventionem locum non habere puto, eò quod ejus iudicium cancellis compromiſſi ſit reſtrictum, nec in compromiſſum aliud veniat quam de quo actum eſt *l. quid tamen 21. §. plenum 6. ff. de Recep. qui arbitr. l. non diſtinguemus 32. §. de officio 15. & §. Arbitr. ſin. l. Arbitr. 50. ff. Eod.* Ex quâ ratione Innocentius Papa in *cap. cum dilectus 6. extr. de Arbitr.* in hæc verba reſpondit. Quod licet in iudicio convenientem reconvenire valeatis, qui corā iudice convenitur, corā Arbitris tamen reconvenire non poteſt, cum arbitri iudicare non valeant niſi de his tantum ſuper quibus in eos extiterit compromiſſum. Aliam rationem adducunt *Marant. d. l. n. 20. Iob. Petr. Moliſn. di. tr. Quæſt. 22. & ab illis alleg. Bart. ad Auth. Et conſequenter C. de ſentent. & interloc.* ideò coram arbitro compromiſſario, Reconventionem ceſſare ſtatuentes, quod conſenſu utriusque litigantium ſit electus, ac proinde diſpoſitio *d. l. Cum Papinianus 14. C. de ſentent. & interloc.* ceſſet. à quibus tamen merito ſeceſſum facio, cum aliàs nec coram Delegato iudice, utriusq; partis conſenſu conſtituto, reconventioni locus eſſet. Quod tamen falſum eſſe *ſup. lb. 15.* demonſtratum eſt.

19. De Auſtregarum iudicibus hic elegans ſeſe offert ventilanda quæſtio: Vtrum etiam coram illis reconventio inſtitui poſſit? Quam affirmativè decidere placet. Exceptio enim in caſibus non exceptis regulam confirmat *l. Quæſtum eſt 12. §. idem*

B

43 ff.

43. ff. de instr. vel instrum. leg. l. nam quod 4. §. si cui fin. ff. de pena legat. l. cum ita 63 ff. de condit. & demonstr. At in casibus quibus status Imperii coram iudicibus Austregarum conveniuntur, certo tantum casu in §. 1. ult. & pen. Ord. Camer. part. 2. tit. 4. reconventio prohibetur per text. ordin. Camer. part. 2. tit. 4. §. dieselben neuen Klähte vers. Auch sollen die Klagende Parteien nicht in widerrechte vor die Klähte gezogen werden. In cæteris itaque permissa censetur. Accedit non tantum expressus ordinat. Camer. text. d. part. 2. tit. 4. §. So dan die Parteien vers. aber in obbemelten Articulen solle das widerrecht stadt haben. Sed insuper ratio satis evidens, quod in casibus Cameræ Imperialis ordinatione, non expressè decisis, observandum sit jus commune, Ordin. Camer. Part. 3. tit. ult. Quod si itaque dubietas quædam, de decisione Cameralis ordinationis restaret, certè secundum jus commune & l. cum Papinianus 14. C. de sentent. & interloc. procedendū esset.

20. Atque hactenus de primariâ iudicis videlicet personâ pro instituti mei ratione satis; subsequitur iusto ordine, secunda sc. Actoris. Qui ratione primæ conventionis Rei; contemplatione verò Reconventionis Actoris vices sustinet. Et generaliter tenendum, materiam Reconventionis ex classe & numero permissum esse, ita ut cuilibet licita sit Reconventio, cui non expresse est prohibita. arg. l. Mutus 43. §. cum quaritur 1. ff. de Procur. l. in exceptionibus 19. §. sed & si 2. ff. de probat. Imò unicuique reconventio permissa, cui agendi facultas non præcisa. Cum reconventio nihil aliud sit quam actio uti sup. lb. 2. & 4. demonstratum. Quibus vero agendi facultas concessa sit, videre licet ex leg. 1. 2. & tot. tit. ibig. Dd. C. qui legit. pers. standi in jud. & c.

21. Cum autem Pupilli itemque minores, absq; consensu Tutorum vel Curatorum, legitimam personam standi in iudicio non habeant. d. l. 1. & 2. C. qui legit. pers. stand. in iud. absq; illorum consensu reconventionem instituere minime poterunt, ne ex sua imperitiâ, vel juvenili calore, aliquid vel dicant vel taceant, quod si faisset prolatum, vel non expressum prodesse eis poterat, & à deteriori eos calculo eripere. Prout inquit Imper. Justinianus in l. clarum 4. C. de Author. præst. Tâmeti enim regulariter minoribus invitis curatores dari non possint §. item inviti 2. Inst.

de

de Curat. l. si impuberi 13. §. sed si fin. ff. de tutor. & curat. dat. licet
tamen curatores, etiam inviti suscipere coguntur. *d. §. 2. qui*
habet 3. §. si Pupillus 2. in fin. ff. de Tutel. Andr. Gail. 2. obs. 108.
num. 1. 2. & 3.

22. Bannitus quoque, der von wegen des gebrochenen Land-
friedens / in des H. Reiches Acht vnd Oberacht erkläret ist / cum o-
mnibus privilegiis beneficiis ac immunitatibus privetur ac exua-
tur, Reichs Abscheide zu Speir de Anno 1542. §. Würde sich aber je-
mande *vers. zu erklären vnd zu sprechen / omniumq; libidine expona-*
tur Ordin. Camer. part. 2. tit. 9. §. So jemandes *ibi* so bald auch &c.
absq; dubio Reconventionis beneficio non gaudebit. Quod tamē
cum distinctione quadam accipiendum, monet *Theoph. Gissb. d. tr.*
Cap: 7. no. 9. & sequ: Ut distinguamus inter Bannitum & proscri-
ptum Imperii, Et ab inferiore aliquo principe exclusum seu rele-
gatum. Ille enim cum ex toto orbe Christiano bannitus censea-
tur, atque in nullo regno securē vivere possit *Theod. Reinking de*
Regim. Secul. & Eccles. lib. 1. class. 5. cap. 6. num. 125. meritō eidem, in
totum, hoc beneficium reconventionis denegatur. Hic verō, cum
ex certo certū alicujus principis Ducatu vel territorio saltem sit
relegatus. si alibi, quam in locō à quo relegatus est conveniatur,
Reconventionē licitē uti poterit *arg. l. Eum qui 3. ff. de Interd. &*
releg. Bannum namque unius Ducatus jura alterius loci sibi non
subjecti minimē adimit; cum extra territorium jus dicenti impu-
ne non pareatur *l. extra fin. ff. de Jurisd. cum simil. Schneidew. ad §.*
cum autem Instit. quib. mod. Jus patr. potest. solv. n. 13.

23. Ut autem alium quis reconvenire possit, necessario
requiritur ut sit ab eo conventus, tum per textus *supr. ib. 4. alle-*
gatos: Tum etiam quod Reconventio sit rei conventi actio; uti ex
definitione Reconventionis satis superque patet; nisi fortē reus
ex dolosā machinatione, actori occasionem dederit illum conve-
niendi, ut illum hoc modo callidē, Jurisdictioni sui judicis sub-
jiciat, nec corā ordinario actoris judice litigare cogatur. Præ-
terquam enim quod aliās jura decipientibus, & dolosē & callidē
agentibus non subveniunt *l. Et primo 2. §. sed ita 3. l. si decipiendi*
30. ff. ad SCtum Vellei. l. in eo 110. §. fin. ff. de R. J. id manifeste colli-
gitur, ex l. consensisse 2. §. itim si §. vers. sed & si agant ff. de Judic. Adde
Cap. Relatum 21. §. ad hoc extr. de jur. Patron.

24. De Reo Reconvento denique hic dispendiendum; Utrum jus reconveniendi competere possit? Et communis Dd. schola tenet quod non. *Specul. d. l. §. fieri 1. num. 4. Ioh. Petr. Molign. d. tr. quæst. 7. Petr. Frid. Mind. de contin. caus. lib. 3. cap. 6. n. 9.* cui & ego merito subscribo, ne modus litium multiplicatus inexplicabilem faciat difficultatem teste ICto Paulo in l. singulis 6. ff. de except. Rei Jud. ac infinitas vitetur cap. cum in multis 2. de Rescript. in 6. Imo imputet sibi actor, cur in iudicio conventionis litem hanc movere supersederit ac neglexerit; cum tamen ab initio plures actiones cumulare, unoq; libello complecti potuisset C. dispendia 6. de Rescript. in 6. l. heredes 25. §. si inter me 4. & sequ. ff. fam. ercisc. Quod si tamen id quod actor in reum reconvenientem iterum vult intendere, incidat in ipsam rei reconventionem, vel ei præjudicium afferat, actorem audiendum putat Mindan. d. l. idq; exemplis propositis illustrat.

25. Terciam iudicii personam principalem dixi esse Reum, qui ratione iudicii conventionalis dicitur Actor, Ratione autem Reconventionis Reus. Et quidem omnes actores à suis reis reconveniri regulariter possunt l. Qui non 22. ff. de iudic. d. l. cum Papinianus 14. C. de sentent. & interloc. Sive propriam causam agant, sive alienarum litium defensores existant. Quia propter interventum procuratoris non debet deterior causa fieri adversarij l. Prator. ait. 2. §. defendi 3. ff. quibus ex caus. in poss. eat. Cum si principalis ageret posset Reconventio locum habere C. dispendia 3. §. Reus de Rescript. in 6. cap. 1. & 2. ext. de Mut. Petit. Auth. & consequenter C. de sentent. & interloc. Ioh. Petr. Molign. d. tr. quæst. 16. Quod tamen verum est si causa reconventionis ipsum concernat principalem, secus si procuratorem Ioh. Petr. Molign. quæst. 17.

26. Hinc Principes vel status Imperij, vigore Austregarum, privilegiatam habentes instantiam Ordin. Camer. part. 2. tit. 4. Si aliquem inferiorem coram ordinario suo iudice conveniant, ibidem recte Reconveniuntur. Cum contrarium nullibi reperitur decisum, ac in casibus in Ordinatione Camerae non expressis, jus commune, quod hoc passu reconventionem admittit d. l. cum Papinianus 14. C. de sentent. & interloc. l. qui non 22. ff. de iudic. sit attendendum & observandum. Ordin. Camer. part. 3. tit.

air. ult. Et insuper explorati juris sit, eoque jure utamur *Inquit*
Itus Ulpianus in l. est receptum 14. ff. de Jurisd. ut si quis maior vel
æqualis subiciat se jurisdictioni alterius, possit ei & adversus eum
jus dici. Quem textum vel solum ad hujus quæstionis decisionem
sufficere putat *Theoph. Gifib. d. tr. cap. 8. n. 8.*

27. Legati quoque, licet privilegio & jure revocandi do-
mum, gaudeant, ita ut tempore legationis non possint conveniri
l. consensisse 2. §. legatis 3. ff. de Judic. Ne videlicet litibus impliciti
à munere susceptæ legationis avocentur *l. non alias 24. §. sed si 2.*
in fin. l. de eo 26. ff. Eod. Tamen si ipsi, etiam tempore legationis,
aliis litem moveant, non obstante privilegio Revocandi domum,
licite reconveniri possunt; compelluntur enim se adversus omnes
defendere, *d. l. consensisse 2. §. item si 5. v. sed & si ff. de Judic.* Ratio
hujus est tam ex æquitate Reconventionis. *l. cum Papinianus 14. C.*
de sentent. & interloc. Quam quod Privilegium revocandi domum
illis saltem competat, si conveniantur ex contractu ante legatio-
nem perfectò *d. l. 2. §. 3* non verò si ex contractu tempore legatio-
nis celebrato actio oriatur *d. l. 2. §. omnes 4.* Non minus autem
contrahitur in judicio quam per stipulationem *l. licet 3. §. idem*
scribit 11. ff. de pecul. Nisi forte injuriam suam, vel fur-
tum vel damnum persequantur, quod in legatione passi sunt,
tunc enim reconventioni locus non est, ne in potestate cuiusvis sit
pulsando eos, subicere illos jurisdictioni dum se vindicant *d. l.*
consensisse 2. §. 5. v. sed & si ff. de jud. Theoph. Gifib. de tr. cap. 2.
num. 15.

28. Ardua sane & à Dd. valde agitata quæstio est; Utrum
Clericus conveniens Laicum coram iudice seculari, sub eodem
reconveniri possit? Quam propter summam difficultatem, im-
periali vel pontificiâ indigere decisione existimat *Andr. de Barba-*
tia in cap. si Clerici 4. ext. de Judic. Referente Theop. Gifib. d. l. cap. 11.
in princ. Cujus tamen vestigia minime premens non expectat à novâ
aliquâ decisione, affirmativam huius quæstionis decisionem in pun-
cto Juris veriorē esse existimo. *per text. sepe alleg. l. cum Papinianus*
14. cum auth. Et consequenter sequente C. de sentent. & interloc. l.
qui non 12. ff. de Judic. Canon: accusatores 1. §. Cuius in agendo Caus.
33. Quæst. 8. Cap. Dispendia 3. §. Rem, de Rescript. in 6. Cap. 1. & 2.

B 3,

extr.

ext. de mut. petis. Accedit quod Clericus ubi cōtraxit conveniri, nec obstante privilegio, alterius iurisdictioni subici Possit *Cap. Dilecti filii 17. ext. de for: compet:* At conveniens Laicum cum eo contrahit *l. licet 3. §. idem scribit 11 ff. de Pecul: merito itaq; iurisdictioni secularis iudicis per conventionem se subicit.* Præsertim cum nullus expressus textus Reconventionem hoc passu prohibens in iure Canonico extet, proindeq; iuri civili generaliter reconventionem admittenti standum. Cum teste *Theoph: Gist: d. 1. n. 11.* per manus vulgo tradatur, quoties quæstio aliqua dubia sit de Jure Canonico, sed clara & expedita de iure Civili quod standum sit legibus in utroq; foro *Vid. Cap: intelleximus 1. ext. de Nov: oper: Nunciat:* Nec id in hoc casu singulare est, cum & alii permulti sint quibus Clericus coram Seculari iudice litigare cogitur. *Cap: ex transmissa 6. cum cap: sequ: ext. de for: Compet: Cap: ceterum 5. ext. de Judic: itim cum pacto privilegio fori renunciaverit l. si quis 29. C. de pactis l. Si quis 51. C. de Episc: & Cleric: vid. omnino Nov: 123. cap. 25.* Et hanc sententiam communiter observari, testatur *Prosper Farinac: in Pract: Crim: quæst: 8. à no 99. usq; ad 101. Alex. Trentacinqu: d. 1. n. 32. eamq; sequuntur Specul: d. l. §. Nunc dicamus 2. no 7. Marant: d. part: 4. n. 53. Andr: Gail. lib: 1. Obs: 37. no 6. Petr: Frid: Mind: d. l. cap: 6. no 6. Job: Petr: Molign: quæst. 32. per tot. Henric: Bo:er Clafs: 6. Disp: 21. Thes: 19.*

29. Non minoris difficultatis, & momēti quæstio hic de studioso occurrit. Utrum is conveniens civem coram Magistratu Municipali, ibidem reconveniri possit? Et cum controversia hæc ardua & maximi ponderis sit; non certè, ex favoris ratione, vel ex incerta & divinatoria *Auth. Habitâ C. ne fil: pro Patre* explicatione decidenda; sed ex veris & solidis iuris rationibus & rextibus determinanda, qui si penitus introspectantur reconventioni hoc passu locum esse apparebit. Notissimi enim iuris est, quemlibet privilegio vel præscriptioni fori, propter dignitatis prærogativam competenti, renunciare posse. *l. si quis 29. C. l. Pactum 46. ff. de Pactis l. si Judex 41. ff. de Minor: Quid ni ergo Studiosus per conventionem tacite in Iudicem consentiens *l. 1. Junct l. 2. ff. de Judic. privilegio fori, per d. Auth. sibi concessa, renunciare, & secundum l. qui non cogitur 22. ff. d. 1. se alterius iurisdictioni subicere posset.**

Præ-

Præsertim cum Legatus, licet privilegio Revocandi domum gau-
deat l. *Consensisse* 2. §. *Legatis* 3. ff. de *Judic.*: tempore legationis re-
conveniri possit d. l. 2. §. *item* 5. v. *sed & si agant* Qui tamen Stu-
dioſo comparatur l. *si longius* 18. §. *si filius familias* 1. ff. d. 1. cum uterq;
Reipubli causa absit d. *Auth: Habita C. nefil: pro patr:* Et deniq;
fundatur hæc sententia in iuribus generaliter reconventio-
nem admittentibus, videl. l. *cum Papinianus* 14. cum *Auth: &*
Consequenter C. de sentent: & inter loc. l. Qui non 22. ff. de *Judic:* &
simil: Quibus tamdiu standum, donec correctio veterum legum, &
exceptio probetur arg. l. *Sancimus* 27. C. de *testam l. Præcipimus* 32. §.
Qui quid fin C. de Appellat. Plura hujus opinionis fundamenta, uti
& contrariorum resolutionem videre licet apud *Theoph: Giſib:*
d. tr. *Cap. 12. Bocer; d. l. 16: 22*

30. Quod tamen de studioſo th: *Præced: dictum*, minime
obtinere monet *Bocer: d. l. 16: 23*, si confiterit, quod Civis dolo-
se effecerit ut conveniretur à Studioſo coram jüdice Municipali,
quo ipsum reconveniendo contumelijs exponere posset arg: *Cap:*
Relatum 21. §. *ad hoc ext. de iur: Patron: d. l. Consensisse* 2. §. *item*
ſi 5. v. *sed & ſi* ff. de *judic: Alex: Trentacinqu: d. l. n. 33,*

31. Vice verſa ſi Scholaſtis à Cive oppidano coram Re-
ctore Academiae conveniatur, poterit eundem coram Rectore
Reconvenire: *Alexand. Trentacinqu. d. l. n. 58.* Iniquum enim eſſet,
Studioſo id non licere quod Civi pari in paſſu conceditur arg. l.
non debet 41. ff. de *R. I. l. ſi idem* 11. §. *ſed & ſi* 1. ff. de *Iurisd.* Præſer-
tim cum favorabilior ſit perſona ſtudioſi quam Civis *Auth. Habi-
tâ C. ne fil. pro Patr.* Et hanc ſententiam inprimis tenendam eſſe
monet *Matthias Stephani de Iurisd. lib. 3. part. 2. cap: 12. n. 46.* Cum
ſit favorabilis, & faciat pro ampliandâ juriſdictione Rectoris &
Concilij Academici, ut nimirum Rector, qui alias in Cives alioſq;
non habet juriſdictionem in ſimplici conventionē, tamen per
Reconventionem eam acquirat, vi effectusque Reconventionis.
per. d. l. Cum Papinianus 14. & l. *qui non cogitur* ff. de *judic. Diff. Ma-
rant. d. l. n. 28. in fin.*

32. Pauperes denique, aliæque perſonæ miſerabiles, licet
de jure privilegiatum habeant judicem l. *un. C. quand Imper. in-
ter Pupil. vel viduam &c.* Attamen ſi alios conveniant, recte coram
eodem

eodem iudice Reconveniri posse cum Henrico Bocero d. libes 25. statuo. Idque propter generalitatem *supr. sepe alleg. textuum*. Quibus tam diu standum donec exemptio & exceptio producatur.

33. Et cum hactenus de primo hujus disputationis membro, pro instituti mei ratione satis egerim, sequitur jam, ut de REBUS seu causis in iudicium Reconventionis deducendis pauca tractem, exemplo Iustiniani in §. *Omne autem jus fin. Inst. de iur. N. G. & C.*

24. De quibus autem causis Reconventio institui possit, cum singulatim explicare, propter rerum multitudinem ac varietatem, impossibile sit, ad generalem juris definitionem seu regulam recurrendum, arg. l. *suus quoq. 4. §. Puto 1. in fin. ff. de Hered. instit.* Quod in omnibus causis, in quibus Reconventio prohibita non invenitur, concessa & licita videatur. Arg. l. *Mutus 43. §. Cum quaritur 1. ff. de Procur. l. Nec non 28. §. Quod ejus 2. ff. Ex quibus caus. Major. l. in exceptionibus 19. §. sed & si 2. ff. de probat.* Ex omnibus itaque quasdam enumerasse sufficiat.

35. Nec interest utrum actiones sint cognatae an diversae. Cap. *Dissendia 2. §. Reus in verb. Obnoxium de Rescript. in 6. l. Qui non cogitur 22. ff. de iudic. l. cum Papinianus 14. in verb. Daturum vel Faciendum C. de sentent. & interloc.* Verbum enim facere, omnem omnino faciendi causam complectitur l. *verbum 218. ff. de V. S.* Nec quicquam obstat quod in d. l. 14. in fin. Imper. inquit in eodem negotio, ac proinde, non in diversis causis reconventio admittatur: Nam verba praecitata, non ad actionum connexitatem, sed iudicii identitatem referenda esse, ipsa dispositio d. l. 14. satis evincit. Quarebatur enim; An in eodem iudicio, non obstante fori praescriptione, condemnari posset Reus? Respondetur affirmative, per rationem: quod cujus in agendo observat arbitrium, eum habere & contra se iudicem in eodem negotio, id est, in eodem iudicio, non dedignari possit; atque hanc explicationem tenet Gothofr. ad d. l. 14. lit. F. Theoph. Gifsb. d. tr. cap. 13. num. 2. Eaque magis confirmatur, per l. *error 7. C. de iur. & Fact. ignor. l. sententiis 3. C. de Error. Advocat. cap. ex literis 1. ext. de Mut. Petit.* in quibus textibus vocabulum Negotij pro lite seu iudicio accipitur.

Perinde

36. Perinde etiam est ~~num actio sit in personam, an verò~~
~~in rem.~~ Quicquid etiam Anton. Faber. 20. conject. 8. subtiliter magis
 quam utiliter contra disputet; Et de actionibus personalibus, tex-
 tus est expressus in *sepe alleg. l. cum Papinianus in verb. daturum vel*
facturum C. de sentent. & interloc. quæ verba propriam esse actio-
 num in personam notam, patet ex §. omnium 1. ibiq; Dd. inst. de Act.
 De actionibus v. Realibus itidem est textus in d. cap. Dissendia 3. §.
Reus in verb. Obnoxium de Rescript. in 6. Nov. 69. cap. 2. in verb. ob-
noxium. Obnoxium autem nobis esse non tantum dicimus qui
 actione personali, sed etiam qui actione Reali à nobis pulsari &
 conveniri potest. Vid. Job. Emer. à Rosbach. Prax. Civ. Tit. 46. n. 8.
 & omnino Hillig. in suo Donell. Enucl. lib. 17. comm. 19. lit. O. ubi ar-
 gutias Anton. Fabri probè enucleatas invenies.

37. Item ~~num actio sit civilis an criminalis.~~ & de actio-
 ne quidem Civili, minor est dubitatio, propter verba. Actio-
 nes, Actorem, Actione quibus Icti, Imper: & Canon: utuntur,
 in textib. de Reconventionem loquentibus & sepe supr: alleg. Actionis
 enim verbum propriissimè sumptum de actione Civili tantum ex-
 auditur, is enim qui Criminaliter experitur, magis propriè accu-
 sare, quàm agere dicitur per Rubr. ff. & C. de Accus. Laxius tamen vo-
 cabulo actionis sumpto, quandoq; etiam criminalem Complecti-
 tur atq; comprehendit Rubr. C. Quando Actio Civilis Criminali
 Prejudic.

38. ~~De Criminali actione~~ major sane dubitatio est. An in il-
 lis causis locum habeat Reconventio? Quà quidem quæstione,
 nullam in hac materiâ spinosiorē & interpretum concertatio-
 nibus magis vexatam esse testatur Theoph. Gisb. d. tr. Cap. 16. in
 princ. Affirmativam tamen hujus quæstionis decisionem, de Iure
 veriore putans, quam & ego meritò amplector, ita ut si quis cō-
 veniatur criminaliter, possit ad suam vel suorum injuriam vindi-
 candam, actorem suum coram eodem Iudice ex alio crimine re-
 convenire. Ita enim Impp. Valentin. Valens, & Gratianus in l.
 Neganda 19. C. de his qui Accus. non poss. rescripserunt. Neganda est
 accusari, Qui non suam suorumq; injuriam prosequuntur, licen-
 tia criminandi in pari vel minori Crimine. Huc etiam facit quod
 Reus, pendente lite ante sententiam, suum accusatorem possit de-
 ferre. L. si quis Reus 5. §. inchoatas fin. ff. de Publ. Judic. l. deferre.

C

18. §.

in Criminalibus

18. §. sed eas 4 ff. de Jur. Fisci. Delatio autem nihil aliud sit quam criminis apud judicem narratio, cum accusare videatur qui detulit. L. Eum patronum 10. ff. de Jur. patron. Comprobat deniq; hanc sententiam non tantum ratio generalis saepe alleg. l. Cum papinianus quod absq; discrimine causarum Civilium vel Criminalium, eum Iudicem habere debeat, cujus in agendo observavit arbitrium. Sed insuper d. l. Neganda 19. C. de his qui accus. non poss. ubi clare satis Imp. pronunciant, Quod & ipsi (sc. Rei) inscriptiones, contra eos. (sc. Actores) etiam pendente accusatione, deponere possint. Inscriptio verò nihil aliud est, quam libellus accusationis scripto comprehensus l. libellorum 3. ff. de Accus. & Inscript.

39. Quod autem in Criminalibus admitti reconventionem dixi, non ita intelligendum, quasi reus de crimine conventus, principale negotium conventionis differre, ac per Reconventionalis causæ cognitionem, illud ipsum protelare possit, cum simultaneus processus in criminalibus raro observari & attendi possit; Notissimi enim Juris est, in hujusmodi concursu causarum, majorem & prægredientem semper perferri minori, & minorem cedere majori text. est in l. per minorem 34. ff. de Judic. l. prius 1. l. Neganda 19. C. de his qui Accus. non poss. l. si quando fin. C. de Ordin. Cognit. Hinc eleganter Jētus Ulpianus in l. si quis 3. ff. de Publ. Iudic. inquit Si quis reus factus est, purgare se debet, nec ante potest accusare (sc. cum effectu Theoph. Gifb. d. l. n. 10.) quam fuerit excusatus, cum non relatione criminis, sed innocentia reus purgetur. Sed ad hoc prodest Reconventio, ut finito conventionis negotio Reus (intuitu sc. Reconventionalis Judicii) Coram eodem iudice respondere cogatur. Non enim probanda illorum sententia qui Reconventionem in criminalibus non nisi coram Iudice Rei ordinario admittunt. Marant. in spec. Aur. d. l. n. 60. Henr. Bacer. d. Disq. 21. th. 36. l. B. & E.

40. Et illa quæ in præcedentibus th. dicta sunt, obtinent, quando utraque causa tam conventionis quam reconventionis est criminalis (Quod si verò altera causarum est Civilis altera Criminalis, non minor dubitatio suboritur. Utrum conventus Criminaliter, reconvenire adversarium possit civiliter? Et licet communis Dd. schola negativam defendat affirmativam tamen in puncto Juris veriorum puto. Cum

Cum quotiescunq; civilis actio; Criminali examini non obest neq; illud perstrepere, vel singulariter impedire potest, unum debeat habere momentum uti constat ex l. adulterij 33. C. ad L. Jul. de Adul. Et idem quoq; de causis præjudicialibus dispositum invenitur in l. Cum & ipse 1. l. si Crimen 3. l. si status 4. & l. si res tuas 6. de Ordin. Cognit. Et suadet deniq; ratio d. l. Cum Papinianus. & reliquorum textuum dereconventione loquentium generalitas Gifsb. d. cap. 16. n. 14. Diss. Specul. d. l. §. Nunc dicamus 2. n. 10. Marant. d. part. 4. Diss. 6. num. 66. Job. Petr. Mollign. di. tr. quest. 62. Henr. Boer. d. Diss. tb. 36. lit. D.

41. Idem quoque dicendum de eo, quando quis convenitur civiliter, quod possit adversarium suum reconvenire criminaliter. Et hanc veluti communem Dd. sententiam tenet Jul. Clar. in pract. Crim. lib. 5. §. fin. quest. 2. v. sed quæro 4. idque procedit tam in causis separatis, per rationem d. l. cum Papinianus quam in causâ ex eodem descendente judicio Jul. Clar. d. l. Nec hic distinguendum cum Specul. d. l. §. nunc dicamus 2. n. 10. & Marant. d. l. n. 67. utrum Iudex sit competens Rei reconventi, an non. Utroque enim casu, Reconventioni locus est. Cum ipsa natura Reconventionis, competentiam in Reum reconventum, judici concedat. l. qui non 22. ff. de judic.

42. De causâ fractæ pacis hic quæritur; Utrum in eâ locum habeat Reconventio? Et Andr. Gail. de pace publ. lib. 1. cap. 12. num. 4. Reconventioni locum esse negat: tum quod crimen fractæ pacis, innocentia, non relatione, purgandum sit l. si quis reus 5. ff. de Publ. Iud. Tum quod ita pronunciatum sit in causâ Helsenstein / contra Ulm, & in causâ Bodenhausen / contra Ernestum Ducem Brunowicensem. Verum, quemadmodum præjudicia ista supremi tribunalis, non temere sunt repudianda, sed attente considerata; sic etiam temere nō sunt pro lege & oraculo Delphico habenda. Ampl. Dn. Ernestus Gothman Ictus celeberrimus Vol. 1. Consil. Resp. 13. n. 125. & sequ. Sunt enim res inter alios actæ, quæ terro neque prosunt, nec nocent. res. tit. C. Res int. alios act. vel judic. aliis non nocere. Proindeque decisio hujus quæstionis, ex præjudiciis istis non petenda; sed potius intrepide statuendum, cum hæc quæstio de causâ fractæ pacis, ad Cameram tanquam judicem ordinarium & competentem pertineat, ipso Gail. d. obs. n. 4. fatente nec

ne nec specialiter quicquam in Ordin. Camer. de ea decisum invenitur, secundum jus commune, hoc passu Reconventionem admittens, d. l. *Neganda* 19. in fin. C. de his qui accus. non poss. vid. ib. 38. supr. hanc quæstionem affirmativè decidendam per text. in Ordin. Camer. part. 3. tit. ult. Et ita statuit Theoph. Gifsb. d. tr. cap. 17. per tot.

43. Sic etiam in causis Summarijs, Reconventioni locum esse, rationi & juris textibus conveniens est. Ratio est, quod actor non possit eum judicem recusare, quem in sua causa agendo comprobavit, d. l. cum Papinianus ne in calumniosâ illius sit potestate, an velit coram eodem iudice respondere nec ne l. si idem 11. §. sed & si ff. de Jurisd. Textus est in l. sed & h. 35. §. non solum ff. de Procur. Et longè clarior in clement. sape §. verum de V. S. qui simpliciter in causis summarijs Reconventioni locum tribuit, nullâ adhibitâ distinctione, utrum ambæ causæ sint summariæ, vel alterutra tantum. Unde patet commentitiâ esse Dd. distinctionem ac limitationem; Num utraq; causâ, an v. altera saltem sit summaria: Vt illo non verò hoc casu reconventio procedat, *Spetul. d. l. §. Nunc dicamus* 2. n. 11. Ubi enim lex non distinguit, neq; nostrum est distinguere *Arg. l. de pretio* 8. ff. de publ. act. *Vid. Job. Petr. Molig. d. tr. quæst. 44. per tot.*

in pō: Spolij.

44. In puncto spolij conventus, utrum adversarium suum reconvenire possit? hoc loco paucis tractandum. Quæ quæstio cum communi Dd. scholâ negative decidenda: Non tam propter generalem juris rationem, quod spoliatus ante omnia restituendus. l. si quis 7. C. de vi publ. cap. in literis 5. cap. sollicite cures 2. cap. conquerente 7. ext. de Restit. spoliat. Quam propter expressum cap. super spoliatione fin. ext. de Ord. cognit. in quo Papa Gregorius in hæc verba respondet. Super spoliatione conventus, adversus restitutionem petentem, non est. (Nisi super quæstione spoliationis) si eum reconveniat, audiendus. In quo textu, cum expresse Reconventio prohibeatur, nec ad prorogationem saltem jurisdictionis illam proficere, verius est.

45. Quod autem supr. dictum Reconventionem in puncto spolij non admitti, non ita simpliciter exaudiendum, quasi planè in omni spolio cesset reconventio: Communi enim Dd. calculo & veriori juris ratione obtinuit, quod in puncto spolij conventus, adversarium super spolio, sibi, in re sua, antea facta, reconvenire.

nire possit per d. cap. super spoliatione fin. v. nisi super quaestione spoliationis ext. de ord. cognit. Accedit quod privilegiatus non utatur privilegio suo, contra pariter privilegiatum arg. l. verum 11. §. item queritur 6. ff. de minor. Specul. d. l. §. Nunc dicamus 2. n. 3. Marant. d. l. num. 43.

46. Cum autem super spoliatione conventus, adversario, super alio spolio, quaestionem movere, & eidem obiicere voluerit. Multum sane interest, utrum hoc in modum exceptionis, an v. per viam actionis sive Reconventionis faciat. Ita n. Innocent. 3. in Cap. Cum dilectus 2. v. Nos autem ext. de Ordin. Cognit. rescribit. Nos autem distinguendum esse credimus, utrum spoliationis quaestio, ab iisdem Nobilibus, sit objecta in modum actionis, ad restitutionem petendam. An in forma Exceptionis, ad intentionem Adversarii repellendam. Ratio differentiae adducitur hæc; quod in modum exceptionis proposita quaestione spoli, in tantum excludat intentionem agētis de alio spolio, ut non audiat, antequam restitutio plenarie facta sit d. Cap. 2. Si vero in modum reconventionis obiectum fuerit spolium, non statim spoliatus restituitur, sed cum mutua sint petitiones, se invicem non contingentes, alternatim tractantur, & tandem una sententia terminantur d. Cap. 2. in fin. Atq; hinc insignem hanc cautionem, ab advocatis causarumq; patronis notandam esse, monet Theoph. Gifib. d. tr. cap. 15. n. 13. Ne videlicet facile in modum reconventionis, sed potius in forma exceptionis quaestionem spoli adversario obijciant.

47. In causa Depositi utrum locus sit reconventioni non immerito dubitatur? ad quam quaestionem cum Marant. d. l. n. 39. Et Joh. Petro. Mohgn. d. tr. Quaest. 43. in fin. distinguere placet, inter reconventionem, simultaneo & parili processu instituendam vel finito conventionis iudicio demum ventilandam, ut hoc, non illo casu Reconventioni locus sit. Ut ita statuam moveor ratione juris, quā depositum ante omnia restituendum asseritur l. si quis 11. C. de pos. Arg. l. Compensationes fin. C. de compens. Cap. bona fides fin. ext. de pos. Facta vero restitutione rei depositæ, cum omnes actiones integre referrentur secundū imper. Justin. in d. l. si quis 11. C. de pos. Et ipsa Recoaventtonis ventilatio non evanescet, sed ad pro-
rogationem jurisdictionis proderit.

48. Iam tandem ad processum hujus iudicii me cōvertō, idq;

C 3,

ut

ut distinctim & ordine fiat, primò initium hujus iudicij. Deinde progressum, & deniq; exitum ejusdem breviter considerabo.

49. Porro ad modum intentandæ Reconventionis, quod attinet illam durante Iudicio conventionis proponendam, esse indubitatum est ex *Cap. Dissendia 3. v. Reus de Rescript. in 6.* In quo Innocent. Papa in hæc verba rescripsit Res quoq; si eodē durante Iudicio, actorem sibi obnoxium dixerit, reconventionis beneficio vel conventiōis, de jure suo debet apud eosdem Iudices experiri. Quā verò parte iudicij sit proponenda? non omnium una est sententia.

50. Primo enim sunt non infimi subsellij Icti statuentes, reconventionem ante litis contestationem, in causā conventionali factam opponendam esse alioquin non veram nec propriam, sed impropriam reconventionem esse. *Marant. d. l. n. 5. v. Redeo pro consentiente allegans Phil. Dec. Conf. Ult. 200. n. 2.* Ratio hujus opinionis desumpta videtur Ex *Auth. & Consequenter in verb. statim C. de sent. & interloc. Clement. saepe v. Verū in verb. in ipso litis Exordio de verb. sign. Cap. ex literis 1. in verb. in continenti ext. de Mut. petit.*

51. Deinde sentiunt nonnulli, Reconventionem statim & illico, post litis contestationem, antequam ulterius in causā conventionali procedatur, institui posse. *Alex. Trentacinqu. lib. 2. Resol. 1. de Mut. petit. num. 4. Iobann. Emeric. à Rosbach. Prax. Civil. tit. 46. n. 17. Henr. Bocer, d. l. tb. 41.* antequam videlicet juretur de Calumniā *Trentacinqu. d. l.* ut ita hoc tempore institutā reconventionem, simultaneo processu, nisi aliud impedimentum obster, utrumq; negotium ventiletur.

52. Alij deniq; Reconventionem, proprie ita dictam, ante conclusionem causæ conventionalis moveri & proponi posse, asserunt. *Specul. d. l. §. sequitur 3. v. sed omissis. Petr. Frid. Mind. lib. 3. de Contin. Caus. Ca. 7. §. Quartum caput 6.* Quorum sententiam & ego lubens sequor, eo potissimum motus fundamento, quod Reconventio post litis contestationem *l. in rem suā 18. ff. de Compens. & eodem durante Iudicio cap. Dissendia 3. v. Reus de Rescript. in 6.* institui possit. Durat autem Iudicium donec in causā conclusum sit: quod tunc fieri scribit *Gail. 1. obs. 107. n. 3.* quando utrinq; probationibus & allegationibus renunciatum est per *cap. Pastoralis 5. ext de caus. posses. & proprietat.* Accedit quod definitio Reconventionis supr. proposita, non inconvenienter, huic

Huic reconventioni post litis contestationem interposita, accom-
modetur. Et hanc sententiam in Iudicio Camerali receptam &
comprobatam esse evincit clarus text. *Ordin. Camer. part. 3. tit. 30.*
v. So aber *Ubi hac verba leguntur.* So aber solche Gegenklage/ her-
nach vnd doch vor beschluß der Sachen fürbracht würde/ alßdan sollen
beide Sachen/ der Klage vnd Gegenklage/ verzeilet unterschiedlich / vnd
ein vor sich selbst alleine gehandelt werden.

53. Atque hactenus de initio hujus judicij, sequitur jam
Justo ordine progressus. Qui duplici peragitur modo: Aut enim
parili & simultaneo processu utrumq; negotium peragitur. Aut
finito demum conventionis iudicio, Reconventionalis actio co-
ram eodem iudice ventilatur. Priori casu, æquæ ac in iudicio con-
ventionis, libello ab utraq; parte oblato, primum in causa con-
ventionis, ac deinde in causa reconventionis, Iudicium per litis
contestationem constitui debet, Iuramentum calumniæ ab utraq;
parte præstari, probationes proferri, ac deniq; in omnibus judicij
partibus, alternatim usq; ad conclusionem procedi. *Specul. d. l. §.*
Videndum 4. in prin. Petr. Frid. Mind. d. Cap. 7. §. 7. Quæ omnia hic
sigillatim enarrare cum pagellarum angustia non admittat. Vi-
deri possunt præter *supr. Citatos Marian. Socin. d. tit. de mut pet. i.*
Capit. 2. d. n. u. usq; ad 17. Marant. d. l. n. 7. 8. & 9. Alex. Trentacin-
qu. d. l. n. 6. Ioh. Petr. Molign. d. l. Quæst. ab 82. usq; ad 88. Theoph.
Gisib. d. tr. Cap. 20. Atque hic modus procedendi eleganter con-
firmatur. *text. Ordin. Cameral. part. 3. tit. 30.* So der Beklagter/ den
Kläger in das Widerrecht fassen weil sol er solche seine Gegenklage/ vor
der Kriegsbefestigung/ oder hernach *ad proximam*, oder *secundam* für-
bringen vnd darauff zugleich *procederet* vnd ein *termin* vmb die ander
gehalten werden.

54. Quod si vero actor reconventus respondere nolit, ju-
stitiæ administratio, in causâ conventionali, ei denegabitur, per
ea quæ eleganter tradit. *Ioh. Petr. Molign. d. tr. quæst. 96.* Posteriori
verò casu, ubi finito conventionis iudicio, demum reconventio
instituenda, res omni caret difficultate, cum secundum differen-
tiam & varietatem causarum, solitus processus sit observandus
& Reconveniens, pendente lite conventionis, cautionem iudicio
sistit ab adversario exigere possit. *l. ordinata 24. §. si is qui 4. ff. de*
liberal. caus. l. consensisse 2. §. sed si 6. ff. de judic. Theoph. Gisib. d. tr;
cap. 22. n. 10. 11. & 12.

Quibus

55. Quibus verò in causis simultaneus processus locum habeat, vel non, ob varietatem ac multitudinem negotiorum & causarum, certæ regulæ includere difficile est. Sunt enim causæ quæ celeriores processum desiderant, quarum numero veniunt actiones criminales *l. per minorem* 54. ff. de judic. l. prius 1. l. Neganda 19. C. de his qui accus. non poss. l. Quoniam fin. C. de Ordin. judic. Item præjudicialiter, l. si quando 7. C. de ord. cognit. Tutius itaque erit arbitrio judicis relinquere, utrum is velit uno & simultaneo processu utramque causam cognoscere, nec ne. Cum illa quæ sub certâ definitione deprehendi non possunt, propterea quod in facto potius, quam in jure consistant, relinquatur arbitrio judicis. l. Mora 32. ff. de usur. l. quæsitum 13. ff. de testib. l. Accusatorum 1. §. sed non 3. ff. ad SCtum Turpill. Nisi forte in quibusdam casibus, dispositio clara juris extet, quam sequi iudex merito debet, exemplum est in l. illud 1. §. si apud fin. ff. quæ sentent. fin. appell.

56. Ultimo tandem loco exitus seu finis hujus Iudicii, paucis considerandus. Finitur a hoc iudicium, sententia inter partes prolata, Quæ, si causæ connexitas & negotiorum natura admittant, tam causam conventionis, quàm reconventionis simul definire debet. cap. Cum dilectus v. Nos autem in verb. Eadē sententia terminanda ext. de Ordin. Cognit. Cap. ex lit. 1. in fin. ibiq. DD. ext. de Mut. petit. Itaque quidem ut ex sententia Specul. d. l. §. Videndum 4. n. 4. Uno contextu & secundum Bartol. in d. Auth. & consequenter C. de sentent. & interloc. n. 3. v. item dicta causæ referente Job. Petr. Moling. d. tr. Quæst. 88. in una charta. Utraq; tam conventionis quam Reconventionis sententia proferatur ac scribatur. Idq; de actionibus cognatis præ cæteris dicendum per l. Illud 1. §. si Apud fin. ff. quæ sentent. fin. Appell. Resc.

57. Colophonis loco Quæstionem illam valde vexatam hic adicere placet: An de jure Saxonico Reconventio locum habeat? Quam aliorum iudicio salvo, affirmative decidere allu-
bescit. per text. in artic. 61. lib. 1. Landrecht; & Artic. 79. in
fin. ejusd. lib.

nire possit per d. cap. super spolio
lationis ext. de ord. cognit. Acc
privilegio suo, contra pariter p
queritur 6. ff. de minor. Specul.
d. l. num. 43.

46. Cum autem super
super alio spolio, quaestionem
Multum sane interest, utrum h
viam actionis sive Reconventio
Cum dilectus 2. v. Nos autem ext.
tem distinguendum esse credim
ijsdem Nobilibus, sit objecta in
petendam. An in forma Excep
repellendam. Ratio different
dum exceptionis proposita qu
tationem agētis de alio spolio,
plenarie facta sit d. Cap. 2. Si ve
jectum fuerit spoliū, non sta
mutua sint petitiones, se invic
tractantur, & tandem una sen
Atq; hinc insignem hanc caus
patronis notandam esse, mon
videlicet facile in modum reco
ceptionis quaestionem spoliū ac

47. In causā Depositi u
immerito dubitatur? ad quam
Et Joh. Petro Molign. d. tr. Q
ter reconventionem, simultane
vel finito conventionis iudicio
illo casu Reconventioni locus
juris, quā depositum ante om
C. de pos. Arg. l. Compensationes
ext. de pos. Facta vero restituti
nes integræ referrentur secunda
pos. Et ipsa Reconventionis ve
rogationem jurisdictionis pro

48. Iam tandem ad proce

ist super quaestione spo
vilegiatus non utatur
arg. l. verum 11. S. item
camus 2. n. 3. Marant.

adventus, adversario,
m oblicere voluerit.
exceptionis, an v. per
n. Innocent. 3. in Cap.
it. rescribit, Nos au
tationis quaestio, ab
nis, ad restitutionem
ntionem Adversarij
hac; quod in mo
in ratum excludat in
or, antequā restitutio
reconventionis ob
restituatur, sed cum
gentes, alternatim
ntur d. Cap. 2. in fin.
lvocatis causarumq;
d. tr. cap. 15. n. 13. Ne
d potius in forma ex
iant.

reconventioni non
um Marant. d. l. n. 39.
istinguere placet, in
ocessu instituendam
landam, ut hoc, non
am moveor ratione
m asseritur l. si quis 11.
ens. Cap. bona fides fin.
æ, cum omnes actio
in d. l. si quis 11. C. de
parescet, sed ad pro

dicij me cōverto, idq;
ut

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart T2263 Serial No.